

Argumenti i kësaj dëshmie:

Fjala e Allahut:

“Allahu dëshmon, e po ashtu edhe engjëjt, edhe njerëzit e dijes, se nuk ka zot që meriton të adhurohet përveç Tij, duke mbajtur drejtësinë. S’ka zot përveç Atij, të Plotfuqishmit, të Urtit.”¹

Po ashtu fjala e Allahut:

“Dije se nuk ka zot që meriton të adhurohet përveç Allahut.”²

Domethënia e saj:

“Nuk ka të adhuruar me të drejtë përveç Allahut.”³

Kuptime të gabuara të kësaj dëshmie:

1. “Nuk ka të adhuruar përveç Allahut.”

Ky kuptim është i gabuar, sepse domethënë që gjithçka që adhurohet, qoftë me të drejtë a pa të drejtë, është vetë Allahu.

2. “Nuk ka krijues përveç Allahut.”

Kjo është vetëm një pjesë e kuptimit të dëshmisë, sepse sikur të ishte kjo domethënia e dëshmisë “la ilahe il-lallah” nuk do të kishte mospajtim ndërmjet Pejgamberit, paqja dhe lavdërimi i Allahut qofshin mbi të, dhe popullit të vet, ngase ata e pranenin këtë gjë.

3. “Gjykimi i takon vetëm Allahut”.

Edhe kjo është një pjesë e kuptimit të kësaj dëshmie, mirëpo nuk është e mjaftueshme dhe kjo nuk është për qëllim, sepse në qoftë se ia kushtojmë tërë gjykimin vetëm Allahut, kurse në anën tjetër e adhurojmë dikë tjetër pos Tij, atëherë nuk e kemi jetësuar teuhidin.

Shtyllat e kësaj dëshmie:

1. Mohimi “la ilahe” (Nuk ka të adhuruar).

Domethënë: Ta mohosh adhurimin e çdo gjëje që adhurohet në vend të Allahut.

2. Pohimi ose vërtetimi “il-lallah” (përveç Allahut)

Domethënë: T’ia pohosh adhurimin vetëm Allahut, i Cili nuk ka rival.

Argument për këtë është fjala e Allahut:

“Ai që e mohon *tagutin* (gjithçka që adhurohet në vend të Allahut) dhe beson në Allahun, ka siguruar lidhjen më të fortë, e cila nuk këputet kurrë.”⁴

Fjala **“Ai që e mohon *tagutin* (gjithçka që adhurohet në vend të Allahut)”** është mohim, ndërsa fjala **“dhe beson në Allahun”** është pohim.

Këtë e argumenton edhe fjala e Allahut:

“(Kujto) Kur Ibrahim i tha babait dhe popullit të vet: “Unë jam i larguar prej asaj që adhuroni ju, përveç Atij që më ka krijuar dhe i Cili do të më udhëzojë në rrugën e drejtë”. ”⁵

Fjala **“Kur Ibrahim i tha babait dhe popullit të vet: “Unë jam i larguar prej asaj që adhuroni ju”** është mohim, kurse fjala **“përveç Atij që më ka krijuar”** është pohim.

Kur i bën dobi njeriut fjala “la ilahe il-lallah”?

1. Në qoftë se e di domethënien e saj.

2. Dhe njëherazi punon me atë që e kërkon kjo fjalë (e adhuron vetëm Allahun dhe askënd tjetër).

Marrë nga libri “Et-Teuhid el-mujesser” i autorit Abdullah El-Huvejl
Përktheu: Jusuf Kastrati – Shembulli.com

1. Sureja Ali-‘Imran 18.
2. Sureja Muhammed 19.
3. Domethënë askush dhe asgjë përveç Allahut nuk adhurohet me të drejtë. Sh.p.
4. Sureja El-bekare 256.
5. Sureja Zuhruf 26, 27.